

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014735
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014735.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí dňa 07. októbra 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. júla 2020, sp.zn.6Pp/159/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 17. júla 2020, sp.zn.6Pp/159/2019 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdený U. O. sa podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn.1T/16/2014 zo dňa 17.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.3To/31/2014 zo dňa 15.05.2014. Zároveň okresný súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov a súčasne nariadil nad odsúdeným probačný dohľad v trvaní 30 mesiacov, pričom zároveň uložil odsúdenému podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmienične prepustenie, nakoľko u odsúdeného boli vyhodnotené viaceré rizikové faktory, najmä recidíva trestnej činnosti, závislosť na alkohole, experimentovanie s drogami v minulosti, disharmonické rodinné prostredie a nižšia úroveň vzdelania. Prokurátor je názoru, že prvostupňový súd opätovne nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného U. O., nakoľko tento odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienične prepustenie, pričom resocializačná prognóza je u odsúdeného vyhodnotená ako menej priaznivá. Prokurátor má za to, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K písomným dôvodom sťažnosti prokurátora sa vyjadril odsúdený U. O.. Podľa odsúdeného, je jeho resocializačná prognóza síce vyhodnotená ako menej priaznivá, avšak nie je nepriaznivá. Resocializačná prognóza sa pritom určuje podľa tabuliek, ktorá však relevantne nevyjadruje osobnosť odsúdeného a už vôbec nie jeho prevýchovu. Poukázal tiež na svoju rodinu, ktorá ho počas celého výkonu trestu odňatia slobody plne podporuje, po jeho prepustení mu pomôže s ubytovaním a prácou, čo považuje za veľmi dôležité. Záverom dodal, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a navrhol krajskému súdu, aby sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 08. septembra 2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07. októbra 2020 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného U. O. vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke (splnenie tejto podmienky namieta v sťažnosti prokurátor), že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom NOO a ÚVTOS Trenčín pôvodne vyhodnotené ako stredné, no okresný súd správne dospel k záveru, že toto riziko nebolo opodstatnene vyhodnotené, nakoľko odsúdený je celkovo ústavom hodnotený výlučne pozitívne, vo výkone trestu je pracovne zaradený tiež s pozitívnym hodnotením, čím si vytvoril podmienky pre zabezpečenie zamestnania v prípade podmiennečného prepustenia, napokon vzorne plní i stanovený program zaobchádzania, keďže svojím správaním si vytvoril podmienky na udelenie doposiaľ 7-ich disciplinárnych odmien. Odsúdený má tiež vytvorené primerané sociálne väzby so svojou primárnou rodinou, pričom vzťah s blízkymi sa javí u neho ako podporný a pozitívny. Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá. Pritom aj so záverov hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že ústav odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s uložením probačného dohľadu.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené, a aj na to, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody opakovane, trest vykonáva v režime stredného stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že by konanie odsúdeného bolo len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, práve naopak jeho správanie a vystupovanie ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez negatívnych prejavov. Preto s poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov s rovnako dĺžkou trvania probačného dohľadu za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.